

Ch ịng 12

Chuy ịn Tình Yêu

Lúc bà Tr ịn y c ậ b ậ vào ch ịnh nhìn th y hai khuôn m ậ t v ậ h ịn không c ậ m xúc c ậ C ậ T ậ và Tr ịn Ki u, khuôn m ậ t bà c ậ ng hi ịn rõ ịn ị bi th ịng. Sau khi nghe ậ chung tin bà c ậ ng khóc nh ịm ậ, n ậ c m ậ trào ra không d ậ t, khuôn m ậ t bà c ậ ng tái nh ậ th ịn ị. Nh ịng gi ịng ị khuyên nh ậ ch ậ ch ậ có bà, bà ậ t ịng ị bên mép gi ịng, c ậ m l y tay C ậ T ậ nh ậ nhàng, “Quân Quân, con ịng ngh ịng ị nhi u quá, r ị s ịn mà con, r ị s ị có ậ khác con ậ.”

C ậ T ậ h ị g t ậ u, trông c ậ v ịn th ậ t th ịn nh ậ không còn bi ậ t c ậ m xúc hi ịn t ậ ậ mình là gì, c ậ ch ậ th y t ậ lúc mình t ậ nh l ậ ịng ị, tìm c ậ lúc nào c ậ ng nói lên ị au ịn l ậ l ậ.

“Tr ịn Ki u sai r ị... haiz...” Bà Tr ịn c ậ ng ngh ịn ng ậ, th y b ậ d ậ ng ho ậ h ậ t c ậ Tr ịn Ki u thì v ị v ị v ị vào vai con, “Tị u Ki u, con ậ ch ậ m lo cho Quân Quân, D ậ D ậ bên kia ba con ậ ng trông, m ậ v ậ nhà n u c ậ m mang cho m y ậ b ậ b ậ s ậ kh ậ.”

Tr ịn Ki u g t ậ u nh ậ cái máy, ậ m ậ ra ngoài xong anh l ậ n m l y tay C ậ T ậ t ậ lên m ậ t mình, m ậ ng không ng ậ t c ậ u xin, “Quân Quân, anh không l y hôn ậ u, có ch ậ t ậ nh c ậ ng không ch ậ u.”

C ậ T ậ im l ậ ng s ậ t m y t ậ ng ậ ng h ậ không nói gì, m ậ t c ậ ịn không nhìn ậ ậ u khác ngoài tr ịn nhà, không bi ậ t c ậ ậ ng ngh ậ gì, Tr ịn Ki u v ịn nguyên ó, l ậ b ậ p h ậ l ậ u c ậ ng ch ậ m ậ t câu xin l ậ ị. Bàn tay C ậ T ậ trong tay Tr ịn Ki u c ậ ng ậ l ậ nh giá vì n ậ c m ậ t anh r ậ t ậ m tay c ậ. C ậ rút tay l ậ l ậ nh l ậ, “Em m ậ t r ậ ị, em ng ậ chút ậ không v y?”

“ ậ”, Tr ịn Ki u nghe c ậ nói v y thì c ậ m tay c ậ d ậ ậ vào ch ậ n, kéo l ậ ch ậ n cho ngay ng ậ p cho c ậ, C ậ T ậ th y m ậ t m ậ ậ th ậ s ậ nên nhanh chóng thi p ậ ậ. M ậ t lát sau, bà Tr ịn t ậ cùng v ậ c ậ p l ậ ng th ậ c ậ n trên tay, th y Tr ịn Ki u ậ ng ậ ậ n m ậ t bên gi ịng C ậ T ậ thì không kh ậ ậ xót xa. T ậ nh con trai bà ậ ậ c ậ chi u chu ậ ng h ậ t m ậ c, ch ậ a bao gi ậ bà th y con trong b ậ d ậ ng th ậ nh ậ m ậ th ậ nh ậ này, bà ch ậ bi ậ t th ậ dài, ậ c ậ p l ậ ng cho Tr ịn Ki u r ậ kh ậ lên t ậ ng, “Ng ậ ậ u kh ậ nh ậ t b ậ y gi ậ là Quân Quân, trong lòng nó gi ậ r ậ t t ậ ậ thân nên có nói n ậ ng l ậ v ậ ậ con ậ ậ u gì con c ậ ng ậ ng ngh ậ ng ậ quá. D ậ D ậ s ậ p t ậ nh r ậ ậ, m ậ n u ít cháo cho th ậ ng bé ậ lát nó ậ. Quân Quân t ậ nh l ậ ậ thì nh ậ nói vài l ậ an ậ ậ, c ậ c s ậ ng v ậ ch ậ ng nhi u gian tru ậ n l ậ m.”

“Vâng.” Tr ịn Ki u g t ậ u, m ậ n c ậ ng ậ n m ậ t n ậ c ậ ậ mà ch ậ ng khác nào m u máu, gi ậ tay ậ l y c ậ p l ậ ng th ậ c ậ n t ậ tay m ậ. Lúc C ậ T ậ t ậ nh d ậ y th y

anh v n ng ị ó c m chi c c p l ng lóng ngóng không bi t làm gì, cô nh l i nh ng ị u t t p anh ã làm cho mình thì th y au xót v i d u ị ph n nào, l i th y mình không th nh n tâm v i anh c, cô nh nói gì ó nh ng mãi sau c ng không nói c l i nào, th y chi c c p l ng th c n thì c m giác mình c ng ói b ng r i.

Tr n Ki u hi u ý bèn l y hai chi c g i ch ng lên cho cô d a l ng, v a làm v a nh nhàng, “ anh, anh.” C c T không ph n ị, c ng ch ng nói gì, cô ng ị yên anh bón cho t ng thìa cháo, mùi cháo th m v l i r t v a, r t thanh, cô ang ói c n cào nên n m t m ch h t s ch s cháo trong ó. i cô u ng n c xong, Tr n Ki u l i nh cô n m xu ng nh ng C c T ã ra hi u ng ng l i r i g t tay anh ra, “Em ng r i, chúng ta nói chuy n ị.”

Tr n Ki u t c p l ng xu ng bên c nh, th n s c c ng th t th n t c kh c, anh v i a tay b t l y mi ng cô, “Không, anh xin em ng nói gì...”

C c T bu n bã, c g ng g t tay anh ra, “Em không nói câu ó...”

Trong giây phút Tr n Ki u t ng nh trút c c gánh n ng lòng.

“Th c s em th y r t bu n và c ng c m th y ti c nu i, nh ng chuy n ã x y ra không hoàn toàn là l i c a anh...”

Tr n Ki u l p t c nhào ra ôm l y cô, anh không mu n nói gì c c ng không mu n bao bi n gì cho mình, l i anh h t, ch c n cô không r i xa anh là c, sau này anh s i x v i cô t t h n tr c, chu áo h n tr c, không vô tâm nh v y n a.

“Nh ng gi em mu n v nhà ngo i m t th i gian. Em th y m t m i, mu n c m ch m sóc.”

Tr n Ki u không bi t nói gì c , ni m vui ban nãy b ng ch t tan bi n nhanh chóng. Cô mu n v nhà ngh ng ị, có ph i là mu n r i xa anh m t th i gian không ph i nhìn th y anh cho t c sao. Nh ng anh bi t ph n ị sao ây, bi t nói gì ây? Ng ị C c T c n nh t lúc này không ph i là anh.

Là vì anh không t t, không x ng áng cô c n n lúc này. N u không ph i vì anh hoài nghi nhi u n th thì có l hai ng ị ã không t i m c ng ng ngùn khó nói nh ngày hôm nay.

V i C c T , chuy n này x y ra quá ng u nhiên, c ng có ph n trùng h p... Sau khi sinh con u au n, l i thêm v i c m t thân m t mình nuôi con v t v , C c T v n không m y m n mà chuy n sinh thêm a n a, cô c m i v i c thu n theo t nhiên. Nh ng a tr ó th c s ã n r i l i b i v i v ã nh v y, b n n ng làm m khi n cô au n vô cùng, t ó sinh ra nhi u oán h n b n thân, n u nh .. n u cô không i sai m t b c, bi k ch này s không x y ra.

Cô b t giác ả tay ôm l y b ịng mình, hai m t long lanh y n c.

Trong th ị gian C c T ị vi n, không bi t bà Tr n xin c ầu c m t t m bừa c u an em n eo vào c cho cô. C c T đ khốc đ c ị, nh ịng ngh ậ y là ý t t c a m ch ịng, c ịng vì mu n m ị s b ịnh an n v ị cô nên nh n l y, lúc eo cho cô bà Tr n còn đ n, “Đ o này l m chuy n xui x o x y n v ị nhà h Tr n, con eo vào cho b ịnh an.”

“Con c m n m .” C c T cú ị u lí nh ị nói l ị c m n bà.

“Quân Quân, Tì u Kì u...” Bà Tr n nh ị nh nói g ị r ị l ị thôi, ch bi t nh ịn th ịng vào con d ầu.

“M , m yên tâm . Con h ị u mà m .” C c T nh h ị u c n ị lòng m ch ịng mình lúc này, cô nh ịn bà r ị nh nh ịng m m c ị bà yên tâm.

Chuy n C c T ị vi n ngoài ông bà Tr n và ông n ị ra thì không ai c bi t, v n vì s ịng ị ta n làm phi n trong lúc cô c n c ịng ịng ị, v a nh s ai ó s vô tình nh c l ịn ị au v a t ị khi n cô thêm au lòng. Th ị gian h t ị th m th ịng h n ch , c ịng không bi u l c m xúc g ị nh ị u, nh ịng v ị Tr n Kì u thì ch ị m ngr t th m t .

C c T ị cho h ị ph c r ị xu t vi n v nhà ngay, "Tr n Kì u giúp cô xin ịng phép m t th ị gian dài c ịng ty. Đ c Đ c kh e r ị l ị ch y nh y t ịng t ịng, C c T c ịng không mu n th ịng bé lo l ịng v m nên b o Tr n Kì u a nó sang nhà n ị.

C c T mu n v nhà, Tr n Kì u c ịng không dám làm trái ý cô, ban êm anh lái xe a C c T v r ị k m ị chuy n cho ba m C c T ịnghe, ch p nh n v ị c t ị p t c b m ịng cho m t tr n te t ịt n a. C c T b ịng nh ịên th y ịng n ịng ị, c ịng th y mình quá b ịng b nh, làm cho m ị chuy n to t ịt lên b ầ y g ị l ị khi n ba m cô lo l ịng nh v y. Còn Tr n Kì u thì l ị b m ịng thêm m t tr n, nh ịng trong lòng cô vui h n c bao nh ịu?

Tr n Kì u c ịng bi t C c T không mu n g p mình, anh c ịng không khéo léo trong v ị c ch m sóc ị m, hôm sau l ị ph ị ị làm nên dù êm ã khuya v n c lái xe v . Tâm tr ịng Tr n Kì u lúc này th t h t s c n ịng n , trong lòng c m th y h t h ịng vô cùng, anh ã bi t l ị, ã nh n sai r ị, th nh ịng cô v n không ch u tha th cho anh.

C c T sau cú s c v a qua thì r ị vào tình tr ịng m t ịng . Bà Lâm Thanh th y cô g y h n ị thì lo l m, bà n u cho cô th t nh ị u lo ị ịngon và b đ ịng cô n cho l ị s c, v a ép cô n bà v a an ị, “C c T , không sao ầu con, r ị con s nh ịnh chóng mang b u l ị thôi, các con u tr mà.”

N m nay cô hai m ị tám, nói tr không tr mà b o già c ng ch a già, ây là tu ị v n còn sinh con c nh ng ị v ị cô thì ị u ó ch a ch c ã thành s th t.

Tr n Ki u v n th ng xuyên g ị ị n cho cô, nh ng ị n tho ị c a cô luôn trong tình tr ng t t máy, cô không mu n nh n ị n tho ị c a ai th ị ị m này. Nh ng phi n toái, b c b ị trong lòng cô th c s v n ch a gi ị t a c. n ngon m n u có giúp cô l y l ị gi c ng , ngon h n tr c, nh ng nhi u khi cô lên gi ng n m c ngày trong tr ng thái mê man không bu n d y. ây không ph ị là chuv n ánh m t m t vài tr m b c mà là m t sinh m ng bé nh , là m t ph n máu th t c a cô. C c T ng ng ị mãi, càng ngh l ị càng th y au bu n.

Bà Lâm Thanh th y cô ã ng l ị c nên c ng không ngh ng ị nhi u, b n thân bà c ng không bi t ph ị an ị cô sao cho ng, ị u duy nh t bà có th làm lúc này là n u món ngon b ị b cho cô. Bình th ng C c T làm vi c c ng v t v r ị, gi coi nh có th ị gian ngh ng ị bù l ị cho nh ng ngày tháng tr c, bà ngh v y thì c ng th y đ ch u h n.

M y hôm C c T ng đ ng b nh nhà, bà ng c ng ch y qua th m nom và nói chuy n v ị cô, giúp cô suy ngh thông thoáng h n m ị chuy n, “Cháu xem ta t ng này tu ị r ị mà s ph n c ng long ong ch ng kém, ng ị yêu ta và ng ị ta yêu u r ị ta mà ị c r ị. Ta c ng au lòng ch , nh ng v n ph ị s ng, vì ta còn có nh ng th mà ta ph ị tr n tr ng.”

C c T nghe bà nói v y thì t nhiên th y ngh n c c h ng, m t cô hoe, ch m t câu nói c a bà thôi cho cô th y mình còn h nh phúc h n bà và h n nh ng ng ị khác r t nhi u. Cô còn có cha m , ch ng con ó, gi ch vì m t ị m t m m non mà ph ị hành h mình nh v y, còn nh lãng quên ị t t c nh ng th quý giá ó, sao có th nh v y c!

Cô xúc ng n m ch t tay bà ng, h tr ng r c r ị l ị khe kh h ị, “Bà ị, bà v ị ông n ị có n không , cháu mong l m c nhìn th y bà h nh phúc.”

“Ui chao, cháu xem, ta và ông y u ã l n tu ị th này r ị, l ị còn có gia ình c a riêng mình. Có r t nhi u chuy n u không th quay v nh x a c n a, nh ng gi ta và ông y là b n t t c a nhau.”

“Bà nuôi, ị ng ị ly h p th t không d dàng mà. Cháu bi t bà có đ nh c a riêng mình, cháu ch mu n nói là n u c ông và bà u th ng yêu nhau thì không c n ph ị ý t ị con m t th gian làm gì.”

“Cháu à, cháu ch gi ị khuyên ng ị khác, nh ng sao v ị b n thân cháu l ị nghiêm kh c th . t v a r ị ta có c m t vài cu n sách c a cháu, th y cháu c ng b t u có nh ng suy ngh riêng v chuy n tình c m. Nh ng cháu à, làm thân con gái c ng không nên quá b ng b nh, m nh m quá, th nh tho ng c ng

nên t ra y u m m m t chút àn ông chi u chu ng mình, th y c là ch d a cho mình, thì h m i có ng l c làm vi c và bên cháu. L n này Ti u Ki u có l i, cháu l nh lòng v i nó vài b a c ng c, nh ng kéo dài thì th t không nên. Th ng bé kém tu i cháu, có th v i cháu suy ngh c a nó c ng còn u tr , nh ng àn ông mu n tr ng thành c ng ph i c n m t th i gian nh t nh cháu .”

C c T nghe bà ng nói v y thì c i g ng, ch ng nói thêm gì.

Trong th i gian C c T v bên ngo i t nh d ng, Tr n Ki u nhà m t mình v a lo l ng v a s hã, êm anh ng không ngon gì c, th nh tho ng c v a thi p i l i m t i c nh trong b nh vi n cô l nh lòng b o anh, “Chúng ta li hôn i.”

M i l n gl t mình t nh gi c lúc n a êm nh v y, nhìn vào màn hình i n tho i ch th y tr ng tr n anh càng th y lòng mình tr ng tr i vô cùng, n i au nh qu n lên thành t ng c n trong c th , v n rút h t da th t. Không liên l c c v i C c T , ngày nào anh c ng g i i n v nhà cô nói chuy n v i bà Lâm Thanh h i han tình hình, bi t cô v n kh e m nh anh ã yên tâm h n nhi u.

Anh còn dò h i bà xem thái cô bây gi ra sao, cô còn au lòng, bu n b c nhi u không.

Bà Lâm Thanh nghe anh ý t v y trên i n tho i thì chép mi ng th dài, sau ó c ng a l i ng viên, “M i chuy n ã qua c r i, có bu n bao nhiêu n a thì c ng s qua c thôi. M y hôm nay tâm tr ng con bé n h n nhi u r i, bao gi con có th i gian qua n ng mà ón nó v . Ph n da m t m ng, nhi u lúc mu n th t y nh ng l i ng i không dám nói ra.”

“Con c m n m !” Tr n Ki u l i thêm v ng tâm c m y ph n, ngh vi c C c T nhà ngo i c ng khá lâu r i, anh quy t nh gác công vi c sang m t bên lái xe th ng v nhà cô ngay sau ó.

Lúc anh t i, C c T ang ng i trên gi ng xem tivi, tay ôm m t chi c g i ôm, cô ch m chú xem n n i không h bi t anh n, ph i n lúc Tr n Ki u b c t i hu hu tay tr c m t cô, C c T m i quay sang nhìn anh ng ngác, “Anh n r i à? D c D c âu?” Lâu l m r i cô ch a g p con nên ang r t nh th ng bé.

“Em không nh anh sao?” Tr n Ki u ra b t i thân.

“Anh u ng n c thì t rớt nhé.” C c T nói r i c i ha h , sau cô th y s c m t anh không c t t l m thì l i d ng ngay. Anh h c hác i nhi u, ôi m t tr ng sâu m t m i, cô nh nói vài l i quan tâm nh ng l i th y ng ng ngừng ch ng th th t thành l i.

“Chúng mình về nhà nhé! Đừng để rớt nh em, anh đừng nh em. Mẹ mình chúng ta về bên ông mẹ.”

C c T ngh c ng n lúc ph i v r i, nh ng chuy n a bé, th c lòng n gi cô v n ch a nguôi ngoai h n.

“Em i v i anh t i ch này c không, nh ng chuy n khác ng nói v i, i v i anh m t chút ã.” Tr n Ki u xu ng gi ng h i lâu bà Lâm Thanh th y C c T c ng c n ra ngoài i d o m t chút, ch c ru rú trong nhà th này ch c s càng bu n b c u u t h n nên hòa cùng Tr n Ki u gi c C c T i, C c T th y hai ng i nói nhi u thì c ng m i n c ng g t u ng ý.

Trong lòng cô hi u rõ, dù th nào thì gi cô c ng ph i v thôi, cô còn ph i lo cho t ng lai c a D c D c n a. i u C c T ng c nhiên là vì c Tr n Ki u a cô t i phòng công ch ng, ban u cô không hi u anh mu n công ch ng gì, mãi sau m i bi t ó là di chúc c a anh, m t C c T t nhiên b t b t h n i, cô nói mà nh quát, “ang yên ang m nh kh e nh này l i i vi t di chúc làm gì? Ai c n di chúc c a anh, ai c n tài s n c a anh, có ph i anh b khùng r i không? u óc có v n gì r i ph i không?”

Ch ng hi u sao u óc C c T t nhiên hi n lên nhi u ý ngh không hay, ý ngh nào c ng khi n cô r n ng i ho ng h t, cô lên tr c s a l i c áo cho anh r i nh nhàng, “Anh sao v y, có ph i có chuy n gì mà anh gi u em không?” Cô r t s , th c s cô r t s , cô không th t ng t ng t i vì c m t con ng i bình th ng kh e m nh t nhiên l i vi t di chúc làm gì.”

N u không còn a con kia, c h i n v n có thêm c, nh ng n u anh không còn n a thì v i cô ch ng khác nào b u tr i s p xu ng, cô s l m, tìm cô p thành th ch nh mu n nh y ra ngoài l ng ng c. Cô h n h n hít th , c g ng hít vào m t h i th t sâu r i gi vai anh mà l c, “Tr n Ki u, Tr n Ki u?”

Tr n Ki u th y cô ph n ng m nh nh v y thì c ng khóc d m u d , nh ng t nhiên anh th y m lòng, cô v n còn quan tâm t i anh. Anh v i kéo cô ng i xu ng sô pha bên c nh r i t tay lên vai cô th th , “Quân Quân, em bình t nh, không có chuy n gì c âu.”

“Th thì t i sao?” Cô v n gi nguyên ánh m t nhìn anh ch m chú nh c n l i gi i thích, c m giác nh m i s i dây th n kinh trong cô u ang c ng nh dây àn.

“Bên d i còn có bao nhiêu gi y t khác thì em không xem, l i c nh t quy t ch c m i cái này làm gì! Anh nh chuy n h t tài s n cho em, nh v y em s không n b anh, ph i không em?”

Anh ch p m t nhìn cô.

M t C c T m ìa n c m t t lúc nào không hay, cô kéo m nh áo Tr n Ki u r i g c m t mình vào lòng anh, n c n , “Anh g y i nhi u quá!”

Tr n Ki u h nh phúc vô cùng, anh xúc ng t tay lên u cô xoa nh , “Em c ng th ...”

Hai ng ị c ng ị t a vào nhau nh v y r t lâu.

R i phòng công ch ng, C c T v qua nhà chào bà Lâm Thanh r i cùng Tr n Ki u v nhà ngay. V t i n i cô m i bi t Tr n Ki u th i gian v a r i ã c g ng r t nhi u, vì c gì anh c ng ra s c lo cho th t chu toàn, không cô ph i b n tâm. Sau ó c ng không cho cô ng tay vào làm gì mà t mình làm h t, C c T th y v y thì không kh i tò mò, “T bao gì mà anh l i ch m ch t xu t th này nh ?”

“Vì em, anh s n sàng thay i t t c .” Tr n Ki u c i nhìn cô r i áp nh tên.

“Thôi c r i, ng nhà c ngày v i em nh th , anh i làm i.” C c T th y phòng c c quét d n tinh t m, b n thân mình không ph i ng tay làm gì còn Tr n Ki u thì c bám ri t l y cô nh mu n c tha th thì c ng th y nh nhõm ph n nào.

“M y hôm nay công vì c c a anh không b n l m, anh nhà v i em c.” Tr n Ki u c i hì hì ng ị u gi ng nhìn cô.

“ ng l công vì c y, em có ph i ti u th khuê các gì âu, em c ng kh e lên nhi u r i.”

“Không, em ph i ngh ng ị c tháng luôn y, em ng làm gì c , c gi t qu n áo n a, c cho anh.” M c cho C c T ph n i, Tr n Ki u nói r i x m x m vào nhà v sinh gi t h t ám qu n áo C c T v a thay, k c lót. Bình th ng C c T ch ng hay gi t cho anh, a ph n là c a ai ng i n y gi t, gi th y anh ch m ch nh v y cô không kh i c m th y l lũng.

“Anh m máy tính lên m ng xem có tin t c gì không, v i c giúp em liên l c v i biên t p, nói em s g i b n th o l n này sau hai tháng, còn vì gia h n h p ng thì thôi v y.”

Tr n Ki u kh m t ti ng, lát sau anh quay l i h i cô, “Cô y b o m i qu y n s t ng ti n g p ôi cho em.”

“Thôi, em không th i gian, không k p âu.” .

Tr n Ki u th y C c T nói v y thì trong lòng h h l m, anh t m t m quay ng i l i tr c máy tính gõ câu tr l i, “D o này tôi b n ch m ông xã, không có th i gian vì t n a âu.”

“Thôi v y c ng c, nh ng n u sau này cô ị ý thì chúng tôi v n r t hoan nghênh....” Biên t p bên kia tr l ị l ị.

M t lát sau Tr n Ki u l ị quay l ị, anh nhìn C c T ng p ng ng, “Mà...”

“Gì h anh?”

“H D Quân b o em t ị sân bay ón anh ta...” Tr n Ki u ã b ị o n H D Quân g ị C c T là “Em Yêu”, anh nghi n r ng ken kết, t d ng trong lòng th y mâu thuẫn vô cùng, anh trách mình sao t d ng l ị nói chuy n này v ị C c T làm gì.

“ c mà.” C c T b o.

“Em không c ị!”

“Em không ị, ch ng ph ị còn anh hay sao?”

“Em b o anh ị ón h n ?” Tr n Ki u tròn m t nhìn C c T v không hi u.

“Anh mà không ị thì em t ị!” C c T ch p m t quay m t vào bên kia r ị kéo ch n trùm lên che kín u.

Tr n Ki u ngh ng ị m t chút r ị th y th c ng t t, ch ng ph ị C c T ang dành c h ị cho anh ó sao? Hôm sau, anh lái xe t ị sân bay, H D Quân th y Tr n Ki u t ị thì h ị sinh nghi, Tr n Ki u nhìn anh ta r ị c ị lém l nh, “Có mu n t ị ôm tôi m t cái không?”

H D Quân nhìn Tr n Ki u b ng ánh m t kiêu b c nh ch ng b n tâm, anh ta nhìn ra phía sau ra v tìm ki m r ị m ị h ị, “C c T ầu?”

“Bà xã tôi nhà ch ầu! Không ph ị anh không v n a hay sao mà ch a t ị n a n m ã v r ị?” Tr n Ki u nói r ị tr môi gi u c t.

“Tôi mu n g p v nuôi và con nuôi c a tôi.” H D Quân áp, nh không quan tâm t ị m y l ị khích bác c a Tr n Ki u.

“Xì”. Tr n Ki u quay l ng b ị, H D Quân lúc này m ị ch y theo, v a ch y ị v a ng , “T ị nhà anh ị.”

Nói Tr n Ki u không th y khó ch u thì không ph ị, nh ng anh ng ị t ch ị. Lúc H D Quân t ị, C c T ang xào m , cô m c m t b nhà, trông t phía sau l ng v a d u dàng v a áng yêu, anh ng ị mùi trong phòng thì th y m t c m giác quen thu c trào lên d ng nh ã có t r t lâu r ị. Anh l ị th y s c m t C c T không c t t l m nh ng hai lúm ng ti n bên má thì v n

h n rõ, có l cô y ang h nh phúc. H D Quân mang m t ít quà v , l i b o C c T l n này anh v là vì b n bè có vi c nh , nhân ti n qua th m cô luôn.

H D Quân l i ch i m t lúc, anh ng i nói chuy n v i C c T còn Tr n Ki u c ng ng i c nh C c T nhìn H D Quân ch m ch m, anh lo ng i vi c H D Quân có hành vi gì ám mu i. Th nh ng l n này t i, H D Quân nói chuy n r t có ch ng m c, không ng gì n chuy n riêng t mà ch xoay quanh công vi c, l i h i C c T gi làm ó th nào, có mu n th ng ch c không.

C c T c i c m n anh r i l ch s t ch i, th ng ch c c ng t t nh ng n u v y cô s b n r n thêm. H n n a, cô c ng mu n vi c th ng ch c ph i b ng chính s n l c c a mình, nh th m i có ý ng a.

Tr n Ki u quan sát h h i lâu thì các c m t c ng b t u dẫn d n ra, anh th y có c m tình h n v i H D Quân, lúc H D Quân v c ng ra ti n anh ta t n c a r t chu áo.

H D Quân ra v còn tr ng m t b o Tr n Ki u, “N u anh làm cô y bu n tôi nh t nh s em cô y i b ng b t c giá nào, m c cho cô y có b ng lòng hay không.”

“Anh yên tâm, tôi s ch em l i h nh phúc cho cô y thôi.”

Tr n Ki u mím môi, m t anh t rõ v kiên nh khó lay chuy n, “Tôi vui m ng vì b n thân s ch s h n anh, anh ã không còn t cách y t lâu r i.”

H D Quân quay l ng b c i, anh ch t ng th c ra m i quan h gi a anh v i C c T c ng không nh t thi t ph i k t hôn, n u có th làm b n t t c a nhau c i thì c ng ch ng t i.

Lúc Tr n Ki u quay v thì C c T ang ng i trên gi ng c sách, không hi u sao t lúc H D Quân quay l ng t bi t thì trong lòng anh l i dâng lên c m gi ác ghen t c r t vô c , th nh ng anh c ng không dám nói gì n ng n , ch kh nh c cô, “Gi em không c ra kh i gi ng, th mà h n v a n em ã d y, còn làm n ón ti p h n n ng nhi t n a... Em ph i chú ý gi gìn s c kh e ó, nghe không?”

“Ch là trùng h p thôi mà.” C c T c i ch ng ch , anh chàng to xác c a cô l i b t u gi thói ph ng ph u nh tr con n a r i, cô v y tay v i anh, “L i ây ôm cho em d ng nào.”

Tr n Ki u sung s ng nh ch i cô nói th , anh nhanh chóng c i áo khoác ngoài ra r i bò lên gi ng, anh không bi t cô ã th c s tha th cho anh ch a nh ng ch c ch n là cô ã ch p nh n anh tr l i, ch ng n y thôi i v i anh ã l m r i.

Th i gian này tâm tr ng C c T ph p phù, lúc lên lúc xu ng, có lúc cô i x t t v i anh, có lúc l i h h ng l nh lũng, Tr n Ki u bi t trong lòng cô v n ch a th ngũi ngoai m i chuy n nên c ng gi ch ng m c, không dám ch c gi n cô. M t hôm th y C c T ng i yên nhìn anh ch m ch m nh ng m t lúc lâu, anh ng c nhiên r i tò mò t i tr c m t cô h i, “Em sao v y?”

C c T v n gi yên ánh m t y nhìn anh, nh nhàng a tay lên xoa xoa m t anh, kh khàng nói, “N u có duyên thì con s l i n v i chúng ta thôi, anh ng ngh ng i nhi u.”

Tr n Ki u quay tr l i v i công vi c công ty, nhi u vi c d n l i nên có v còn b n r n h n tr c, c ngày lo gi i quy t. C c T th y anh v t v thì làm b d ng cho anh, còn thêm c nguyên li u có tác d ng an th n vào món canh h m, t i v anh n. Tr n Ki u th y C c T ang trong th i gian ngh d ng mà v n ph i b n r n vì anh nh v y thì c m th y áy náy, C c T bi t b o anh, “Em c ng n mà, hai chúng mình cùng n.”

Tr n Ki u ng c m t nhìn cô, nh nói gì ó nh ng sau l i thôi, nh n nha nu t canh xu ng b ng. C c T g p m y mi ng gan trong bát mình sang bát anh, b o, “Em bi t anh không thích n, nh ng quen r i thì t t.”

Tr n Ki u nhìn m y mi ng gan thì nh n nhớ, cô b t anh u ng canh này ã khó ch u l m r i, gi còn thêm gan n a. C c T nhìn b d ng c a anh thì suýt phì c i, cô xoa u anh, “ àn ông khi b áp l c thì gan là n i d t n h i nh t. Ng i ta th ng nói n gì b n y, anh xem, d o này tóc anh r ng nhi u th , anh còn tr mà ã nh này r i thì sau này già bi t s nh th nào? N u b hói s m quá là em x u h y.”

“Quân Quân...” Tr n Ki u nhìn cô m m c i, anh r n ng i qua r i t m t n hôn lên trên ch có má lúm ng ti n c a cô, r i nh th này thôi, ch c n th này thôi là anh h nh phúc l m.

Nói r i Tr n Ki u nh m m t b t m i n h t m y mi ng gan trong bát canh, tuy th v n không m t i c m giác ghê ghê trong c h ng, nh ng vì C c T ng i bên giám sát nên anh c ng ch ng còn cách nào khác c . n xong anh ng i bên c nh th than, “Khó ch u quá em i. Th c s là r t khó ch u.”

“C ch u i.” C c T nghiêm m t nhìn anh.

“ ”. Anh ngoan ngoãn áp l i.

T i hôm ó. Tr n Ki u ng ngon, sáng ra còn n m mãi trên gi ng không ch u d y, C c T c ng không mu n d y, hai ng i c th n m ng mê m t trên gi ng, mãi t i chín r i lúc th ký c a Tr n Ki u t i t n nhà gổ c a. Tr n

Ki u nghe ti ng gõ c ậ thì l ậ m ng ậ m bò d ậ y, th ậ y Lisa, anh ng ậ c nhiên h ậ i “Có chuy ậ n gì th ậ ?”

“Th ậ s p, m ậ i gi ậ có cu ậ h p quan tr ậ ng, s p quên ậ ?”

“Tôi nh ậ mà.”

“Sáng s ậ m g ậ i cho s p không ậ c nên tôi th ậ y lo.”

“Thôi ch ậ t, ậ i chút. Cô ậ i tôi d ậ i l ậ u, tôi s ậ xu ậ ng ngay.”

Tr ậ n Ki u quay l ậ i phòng véo m ậ i C ậ c T ậ g ậ i cô, “D ậ y thôi em ậ i, em còn ng ậ n ậ a, t ậ i t ậ i không ng ậ c n ậ a bậ y gi ậ .”

C ậ c T ậ m ậ m ậ m t, “ ... bu ậ i tr ậ a anh mang c ậ m cho em ậ c không?”

“ ậ c ậ c, anh làm cho em ít ậ n sáng, bu ậ i tr ậ a v ậ anh s ậ g ậ i ậ i n cho em.”

T ậ khi C ậ c T ậ s ậ y thai, Tr ậ n Ki u gi ậ n mình gi ậ n luôn sang ậ m b ậ n bè c ậ a anh, su t c ậ th ậ i gian r ậ i không h ậ liên l ậ c gì v ậ i b ậ n h ậ . Chuy ậ n tuy không ph ậ i to tấ t l ậ m nh ậ ng dù gì nhà Tr ậ n Ki u c ậ ng là gia ậ ình b ậ th ậ , C ậ c T ậ làm con dậu trong m ậ t gia ậ ình nh ậ v ậ y nên chuy ậ n c ậ ng s ậ m b ậ n ra ngoài. M ậ y ng ậ i b ậ n kia c ậ a Tr ậ n Ki u bi t chuy ậ n thì c ậ ng có ph ậ n ậ y náy tìm t ậ i nhà th ậ m nh ậ ng anh nh ậ t ậ nh ậ óng c ậ a không thêm g ậ p. Còn lâu anh m ậ i t ậ p b ậ n h ậ n ậ a!”

C ậ c T ậ v ậ n ch ậ xin ng ậ m t thág nh ậ ng H ậ D ậ Quân v ậ n ậ c ậ ã xin cho cô ng ậ n ậ n m, cô th ậ y h ậ i ng ậ i, nh ậ t ch ậ i thì H ậ D ậ Quân ậ ã mào ậ u, “Chuy ậ n nh ậ th ậ này mà anh còn không làm ậ c thì sao x ậ ng là b ậ n em?”

Không ph ậ i ậ i làm, vi c ậ nh ậ n làm thêm c ậ ng giấ n b ậ t nên th ậ i gian này C ậ c T ậ nhà su t, th ậ nh ậ ng b ậ n thân cô c ậ ng không th ậ y bu ậ n chán hay s t ru t gi ậ nhi ậ u, ngày nào cô c ậ ng ng ậ cho ậ ã m t r ậ i d ậ y lên m ậ ng ậ c tin t c, v ậ t b ậ n th ậ o, có hôm không v ậ t gì thì c ậ ng ch ậ c m th ậ y h ậ i h ậ ng m t chút, nh ậ ng ngay sau ậ ó c ậ ng qua ậ i. Sau chuy ậ n ó, gi ậ a C ậ c T ậ và Tr ậ n Ki u ậ n y sinh m ậ t th ậ vô cùng k ậ di ậ u.

T ậ nhiên Tr ậ n Ki u l ậ i th ậ y r t phi ậ n, anh th ậ y mình tr ậ thành khách ậ tr trong nhà, còn cô thì tr ậ thành bà ch ậ , ch ậ khác là không thu t ậ n nhà c ậ a anh mà thôi. Lúc D ậ c D ậ c nhà, C ậ c T ậ làm cho con nhi ậ u ậ n ngon, r ậ i l ậ i ậ a th ậ ng bé ậ i d ậ o ph ậ , mua s ậ m qu ậ n áo, còn lúc D ậ c D ậ c sang nhà ông bà n ậ i thì cô ch ậ ng làm gì, ngày nào c ậ ng cho phép mình ng ậ t ậ i tr ậ a r ậ i nh ậ Tr ậ n Ki u mang c ậ m v ậ cho cô. Cô c ậ ng ậ ng trong th ậ i kì kiềng c ậ ch ậ a ậ c ậ ng vào n ậ c l ậ nh ậ nên qu ậ n áo bấ t ậ a c ậ ng ậ u do Tr ậ n Ki u gi ậ t gi ậ r ậ a r ậ y c ậ ,

có lúc anh l i th y mình nh ang b àn áp v y, b bóc l t s c lao ng tr thay t i n thuê nhà hàng tháng.

Hóa ra n nào c ng u ph i tr , lúc tr c cô ch m sóc cho anh, gi t i l t anh ch m sóc l i cho cô.

M t hôm, Tr n Ki u sau khi d n d p nhà c a xong xuôi, quay l i ng m C c T m t h i thì kinh ng c th t lên, “Bà xã, em béo ra ó!”

C c T ngáp ng a tay lên che mi ng, “Thì em ang ph i b i b c th còn gì!”

R t cu c thì Tr n Ki u ã hi u, hóa ra cách cô b i b c th là nh v y, anh nho n mi ng c i r i m t ti ng, ngày nào anh c ng lao ng vô i u ki n nh v y ch ng m t câu than vãn, ch c n cô vui là c. Thi tho ng th y cô ng i tr c máy tính ch m chú xem gì ó r i c i r r i anh l i th y lòng mình tràn ng p ni m vui. Anh c ng th b t tay vào làm n, k t qu không ngon thì l i h i bí quy t c a cô, lúc nào tâm tr ng cô vui v thì s n sàng truy n l i cho anh không gi u gi m. Ngày nào cô c ng lên m ng m y ti ng, các vi c khác g n nh không làm n a, m y b n th o còn n biên t p h i tr c cô c ng ã hoàn thành, sau ó còn s a l i ôi chút theo ý ki n c a biên t p. Lúc b n th o cu i cùng c hoàn thi n, C c T sung s ng v n vai nói l n, “Cu i cùng thì c ng ã xong r i!”

“Em không ph i tham công ti c vi c nh v y ch !”

“T t nhiên em không c n ph i th , gi em là ng i giàu có r i.” C c T lém l nh áp tr , còn Tr n Ki u thì c i mà nh m u, anh thì gi ch ng có gì, l i tr thành ng i làm công n l ng bình th ng r i.

C c T vào nhà v sinh t i n th soi m t mình trong g ng m t h i lâu. Do ng ngon gi c nên da d c a cô h ng hào lên nhi u, mà úng là cô c ng có béo lên, ây da, ây không ph i là d u hi u c a hai c m sao? Cô b o b o vào c m r i vào hai má mình, nói cho cùng thì cô c ng âu còn là m t cô gái tr n a, công cu c gi m béo th c s s r t v t v ây. Rõ ràng cô ang ngh d ng vì s y thai mà l i c nh là ang có b u v y, và c ng l n u tiên cô c m th y mình s p m c rêu t i n i khi su t ngày ng i trong nhà.

M y hôm nay th i ti t p, nhi t ã t ng lên, không khí c ng m d n, cô mu n ra ngoài i d o m t chút. Cô trang i m nh nhàng, ch i u r i ch n m t b qu n áo d ch u thay, lúc phòng ng i ra, Tr n Ki u ang lau sàn nhà, anh nhìn cô mà nh không tin vào m t mình n a, anh tròn m t l o o i sau l ng cô, “Quân Quân, em sao th ?”

Cô gi t l y cây lau nhà trong tay anh r i nói nh ra l nh, “Mau i thay qu n áo, chúng mình ra ngoài ch i thôi.”

Tr n Ki u nghe cô nói v y thì vui ra m t, th i gian này công vi c công ty anh c ng ã n d n nên anh c ng ít nhi u có th i gian r nh r i, có lúc còn c m th y khá vô v , anh nhanh chóng l a m t b qu n áo cùng tông v i b C c T ang m c do b n tính c ng ch m chút b ngoài. Lúc nào i cùng C c T anh c ng thích m c ôi, xong xuôi anh kéo C c T ra ngoài.

Trong m t Tr n Ki u, C c T không ph i m u ng i thích thông dong ngoài ph , nh ng l n này cô l i là ng i ch ng r anh i, xem ra ã khác nhi u, trên ng i cô h i Tr n Ki u, “Theo anh, em m c gì thì p?”

“Vào c a hàng này i!” Tr n Ki u ch a v i tr l i cô ngay, r i ch ngay vào m t c a hàng th i trang bên ng v n là nhãn hi u t ti n, “Ngày tr c anh nhìn m y ki u qu n áo r t p, r i l i t ng t ng ra lúc em m c, anh ngh chúng h p v i em.”

“Anh có em theo th ngân hàng không y?” C c T c i lém l nh.

“T t nhiên, em r i ây.” Tr n Ki u c i r ng r còn h n c cô. Hai v ch ng vào th c dĩa qu n áo, cu i cùng c ng ch n c m y b . C c T còn m c luôn m t b trong s ó r i nói v i nhân viên ó, “S còn l i g p vào giúp tôi.”

Tr n Ki u vui v qu t th , m t anh r ng r b i ph n nh ch a khi nào vi c qu t th l i có ý ngh a v i m t nh v y. Lúc ra kh i c a hàng ,anh còn lén véo yêu cô m t cái. “Quân Quân. Em có ph i là Quân Quân không y?”

“Sao th ?” C c T nghiêng nghiêng ng i nhìn sang anh. “Anh ang ngh , hay là em ã b m t linh h n b t mình nào xuyên không v th i i này r i nh p vào.”

C c T kêu lên m t ti ng r i t xoa u mình, “Gi t i n c a anh c ng là ti n c a em... Tuy s ti n này tr c ây là c a anh nh ng em tiêu ti n c a anh ch c c ng không sao âu nh ? Anh là ch ng em mà, em h ng th công s c lao ng c a anh c ng có gì là sai. Gi em ngh chúng ta ã chung s ng v i nhau r i quan h l ng nh ng thêm chút, anh th y không phi n ch ?”

Tr n Ki u th y tim mình p thành th ch nh mu n nh y ra ngoài l ng ng c m t ni m vui khó t dâng lên chi m toàn b tâm trí anh, anh cúi u véo má cô, “Em có th y xót ti n không?”

“Xót cái gì mà xót.” C c T c i hì hì, “Anh giúp b n anh ki m c nhi u ti n nh v y, cho em m c hi u c ch c i, v l i anh c ng có ti n mà.” C c T nói r i c i phá lên sung s ng.

“ , c ng ph i.” Tr n Ki u g t u, anh l i ch vào gian hàng k bên, nói “Bên này còn t h n n a ó, em, mu n th không? Em yên tâm, sau này anh ki m c ti n s a c cho em.”

“Thôi thôi, r i, không c n n a ầu, em c ng ph i ti t ki m chút.” Không i Tr n Ki u ph n ng cô l i ti p l i, “V i c s qu n áo này cho em m c ba n m r i ó.”

“N u mà em c ngh nh th thì không c n ph i mua nhi u nh v y.” Tr n Ki u làm b l nh tanh ra v không hài lòng l m.

Th nh ng hôm nay, C c T t nhiên c m th y vô cùng h ng ph n, cô không kén ch n qu n áo nhi u l m, nh ng ngh b ng sau này có d p nh t nh s ra ngoài v i anh nhi u h n, mà nh th c ng ph i có m y b t t cho kh i m t m t Tr n Ki u ch ng cô.

Lát sau, C c T kêu ói b ng, hai ng i l i a nhau i n m y món nh nhàng, lúc hai ng i ã trong phòng riêng Tr n Ki u l i thi u ng n, anh kéo tay C T vào ch khóa qu n mình r i quay sang nhìn cô, “Quân Quân, nó c n s an i c a em.”

C c T h i ng ng nh ng cô v ng t u, “N u anh dám thì c th này i...”

Xong xuôi ầu ó Tr n Ki u ra v r t mẫn nguy n, anh rút m y t gi y a cô lau tay nh ng n lúc ó thì C c T ã không thềm n n a, cô v i i r a tay, lúc tr l i ã th y Tr n Ki u l i bi ng ng mình trên sô pha nhìn cô âu y m.

C c T ng i xu ng bên c nh anh r i m i n thêm m t chút, c m t lát Tr n Ki u l i r i rít, “Quân Quân, thêm chút n a có c không?”

“ ”, C c T v n nh t ch i th ng th ng nh ng ph i ngh r t lâu cô m i n n ra c m t lý do v a khéo léo l i v a nh nhàng, sau ó m i nghiêm ngh b o, “Tr n Ki u, anh nh n i m t chút, nh n c sau ó s càng thêm tinh hoa.”

Tr n Ki u nhìn cô ph ng ph u, “ i lúc anh nh n xong, em mu n dùng c ng ch ng dùng c n a ầu.”

C c T th n nhiên mím môi b o, “Chúng ta nói chuy n i.”

Tr n Ki u th y cô b ng nhiên nh v y thì th y h i ch t d , anh bò d y, b t u run l y b y.

“Này, anh c làm nh em s p phán t i t hình cho anh v y!”

“Em nói i.” Tr n Ki u có ph n s t ru t.

“Th c ra em ã ngh r t nhi u, v c b n c ng bi t v n c a chúng ta n m ầu. M y chuy n không vui tr c ó mình ng nh c t i n a, dù gì m i chuy n c ng ã qua r i, nh ng t ng lai thì sao?”

Tr n Ki u im l ng ng ị bên c nh nghe cô nói.

“Nói tóm l ị, anh v n c m th y em yêu anh ch a nhi u, ph ị không?” C c T nói r ị nhìn th ng vào m t anh, “Nh ng anh ph ị bi t, có m t s ng ị không bi t cách th hi n tình yêu, tuy v b ngoài h t ra r t l nh lũng...”

Tr n Ki u v n ng ị im nhìn cô, nghe cô nói.

“Gi n u anh b t em nói th ng, nói rõ ra thì em c ng ch u, em ch có th nói em thích anh, r t thích anh, bên c nh anh em th y r t tho i mái. Tuy thi tho ng có lúc anh v n h ị tr con làm em b c mình, làm em t c n ngh n h ng...”

Lúc này, Tr n Ki u không bi t mình ang ng c nhiên hay vui m ng n a, nghe nh ng l ị cô nói anh c ng hi u ra ôi ph n, anh t tay mình lên tay cô, kh mím môi, “Anh hi u mà.”

Sau ó C c T ngh Tr n Ki u ị b nh vi n, anh ho ng h t, “Sao l ị ph ị ị b nh vi n? Em không kh e ?”

“ ị khám xem lúc nào em có b u là h p lý...” C c T v a nói v a c ị tr n an Tr n Ki u.

“À”, Tr n Ki u gi m ị v l , anh không gi u n ị ni m vui, m t long lanh c th nhìn cô âu y m.

“Nh ng anh có m b o là anh thích cu c s ng nh th ị gian g n ây không? N u em có b u ho c có con nh , em thích riêng, anh c ng bi t r ị ó. N u anh không thích ho c không nh n n ị n ị thì...”

Tr n Ki u g t u lia l a nh gà m thóc cô không ph ị nói gì thêm, “Anh ng ý mà, anh s n lòng mà, anh s n sàng.”

“C nh là em c u hôn anh v y!”

Sau ó, hai ng ị a nhau t ị b nh vi n, s khám b nh trong tay Tr n Ki u, C c T c ng th ng n m c ch ng dám xem, bác s kê cho cô m t ít thu c v u ng. Bu ị t ị, C c T tr n tr c mãi không ng c, Tr n Ki u c ng xoay qua xoay l ị h ị lâu nh ng c hai u không nói gì.

M t lúc lâu sau, khi C c T ã l m ng r ị thì loáng thoáng th y Tr n Ki u n m l y tay cô thì th m, “C h ị c a mình r t l n em , em ng lo, m ị v ị c s t t c thôi.”

C c T th phào nh nhõm nh ng v nh ã ng , không tr l ị anh r ị thi p vào gi c ng t lúc nào không hay.

Đ o này Tr n Ki u ham mu n nhi u h n, sáng nào anh c ng qu n l y cô òi h i này n , C c T ành ph i dùng tay gi i quy t cho anh, Tr n Ki u v a h ng th v a h ng ph n nói v i cô, “Em ngày càng iêu luy n, đ ch u quá...”

“ ”. M y chuy n này v n là C c T h c trên m y di n àn r i luy n nh ng cô ng i không nói v i anh, n u không anh s l i vôi v nh nhi u h n trong khi b n thân C c T l i không m y h ng thú v i vi c này cho l m.

n m t hôm, hai tay C c T t nhiên nh c m i l th ng, cô u i Tr n Ki u sang ng phòng khách bên c nh, còn m ng yêu anh, “Khách t i tr mà dám sàm s ch nhà, xì...”

Cu c s ng c a h lúc này gi ng nh quay v lúc tr c khi k t hôn, m i ng i ng m t phòng, Tr n Ki u c ng không ph n i gì c , nh ng lúc ôm cô anh luôn th y thèm thu ng, ham mu n dâng lên m nh m , nh ng lúc không c bên cô, tuy r ng r t nh nh ng ham mu n c ng gi m xu ng ôi chút, không khi n anh t i m c khó ch u quá.

C c T sau khi s y thai c ng chú ý ch m chút b n thân mình r t nhi u, m y tháng sau ó v c b n cô không làm gì. Tr n Ki u c ng không phàn nàn gì c , C c T nói gì anh c ng tuy t i nghe theo. C c T b o mu n n n v t, Tr n Ki u l i v nhà m l y cho cô m t lo t các lo i n th c u ng c nh p kh u t n c ngoài, u c a nh ng th ng hi u l n, ngon và t ti n.

C c T ch p m t bóc v m t chi c k o r i b vào mi ng, s i d a ngon ng t tr n v i v qu khô tan trong mi ng khi n cô vui thích, cô quay sang b o ch ng, “Anh làm th này không c, ngày nào c ng v nhà v vét m s nói em ó...”

“Nhà anh v n làm ngành th c ph m mà, m c ng bi t em thích nên c nhét cho anh ó. M y th này anh l i không mê l m, em c t c mà gi i quy t cho h t nhé.”

Ph n đ ng nh bao gi c ng thích m y n v t h n àn ông thì ph i. Tr n Ki u v n là ng i kén n, không ph i c cái gì ngon anh c ng thích, ch tr nh ng món C c T n u anh n l i c m th y ngon lành h n r t nhi u.

T i tháng n m, công vi c c a Tr n Ki u l i thêm ph n r nh rang h n, anh h i C c T có mu n i du l ch v i mình không, C c T v n ang trong k ngh nh ng Đ c Đ c v n còn i h c nên cô h i b n kho n. Th i gian này, Đ c Đ c bên nhà ông bà n i nhi u, l n này i du l ch ch ng l l i th ng bé nhà n a, có th nó s r t t i thân.

“Anh ã nói chuy n v i Đ c Đ c r i, anh còn h a v i con t i khi ngh h e c nhà mình s cùng i n a, nên gi chúng ta c i tr c ã.” Tr n Ki u c i v i cô, chuy n C c T s y thai l n tr c và k t qu khám s c kh e hôm tr c

khi n c hai u c m th y áp l c không h nh . Th nên Tr n Ki u m i quy t nh i ngh th i i m này, ang bàn tính n chuy n a i m là âu thì đi c a anh g i i n t i, h i có th cho Ho ng T i cùng không. Tr n Ki u nghe đi ngh v y thì s ng s t ra hi u C c T l i g n, anh vi t vài ch lên quy n s g n ó, C c T l i c m t nhìn qua nh ng không nói gì c .

Tr n Ki u ngh ng i h i lâu r i m i qu quy t áp, “Dì à, cháu không a Ho ng T theo cùng c âu .”

“Ai da, Ti u Ki u à, d o này em gái cháu b ch ng tr m c m, tinh th n nó không c t t l m, m y u liên miên, chúng ta giúp nó không c. Dì nghe m cháu nói m i bi t các cháu s p i du l ch nên m i g i i n, cháu xem th nào... li u có th ... À, mà t nh con bé ch nghe l i cháu, l n tr c chuy n x y ra t i gi chúng ta v n không bi t, nh ng cháu thì ch c h n bi t ph i không? V i c Ti u Quân hình nh th i i h c c ng có h c c môn tâm lý... có l s giúp c con bé, úng không cháu?”

Tr n Ki u nghe đi nói v y thì càng lúc càng chau mày l i, C c T bên c nh nghe rõ m n m t t ng l i đi anh nói. Là đi anh ang ép ng i quá áng, không cho anh có th i gi suy ngh t ch i sao cho khéo léo, nói cho cùng bà c ng ch mu n con gái b o b i c a mình có d p c ra ngoài gi i t a tâm tr ng mà thôi. C c T th dài, m t k ngh l ăng m n nh m v a c v ra thì t nhiên b ng i ta phá h ng, cô chán n n vì t hai ch c r i cho xong lên cu n s .

Tr n Ki u cúp i n tho i xong thì th y bí bách vô cùng, anh ng ng i không yên, ch a bi t gi i quy t sao cho n th a, C c T th y thái ch ng nh v y thì a l i xoa d u, “Thôi, dù gì c ng là em h anh, lúc tr c ch ng ph i anh c ng ã ng ra gi i quy t công vi c cho con bé hay sao?”

Tr n Ki u tr ng m t, “Nh ng mà gi khác.”

“Có gì khác âu?”

“Lúc ó anh tr thù giúp nó...” Tr n Ki u quay sang nhìn cô r i ng i xu ng c nh vu t ve khuôn m t cô, “Anh m c k , anh k nó, anh không mu n nó i theo chúng mình... Anh không mu n nó tr thành k à c n m i.”

“ ”. C c T y u anh ra, nh ch t nh ra i u gì, “ , mà C c Ánh D ng âu?”

“Làm sao anh bi t c!” Nói v y, nh ng Tr n Ki u c ng c m th y có ph n nghi ho c, ngh ng i m t lát r i t nhiên “à” lên m t ti ng, “ t này không th y m i ng i nh c gì t i h n, c ng ch ng ai th y h n, hay là ã g p ph i chuy n gì ó r i? Có l h n ã bay lên thiên ng làm thiên s r i c ng nên.”

“Lo ị ng ị nh ị n làm sao lên thiên ị ng làm thiên s ị c!” C ị C T ị c ị ha h ị r ị nói tí p, “N ị u h ị n có chuy ị n gì thì nhà anh ch ị ng l ị l ị không bí t? H ị n v ị n là m ị t ị a tr ị t t nh ị v y, sao l ị n lên l ị thành ra bí n ch ị t, tr ị thành hi m h ị a cho xã h ị nh ị th ị nh? ị úng là hoàn c ị nh s ị ng d ị làm thay ị ị con ng ị ị.”

“Nh ị ng c ị ng ph ị công nh ị n là gia ị ình h ị n b ị th ị th ị t! Em xem, ai b ị h ị n ng vào coi nh ị g p xui v ị y. L ị n này chúng ta c ị ng coi nh ị ã ị ng vào cái uôi ị y xui x ị o y, sau này có chuy ị n gì d ị t khoát anh không thềm ị ý t ị n a.” Nh ị ng chuy ị n liên quan t ị C ị c Ánh D ị ng gì ng nh ị nh ị m ị t chu ị ôminô, gi ị nh c ị t ị h ị n, Tr ị n Ki ị u không kh ị th ị y l ị m gi ị ng vì khinh b ị .

Tr ị n Ki ị u c ị b ị n kho ị n mãi v ị chuy ị n ị du l ị ch, anh ngh ị n u ị ã cho c ị Ho ị ng T ị ị cùng thì chi b ị ng m ị thêm vài ng ị ị b ị n thân n ị a cùng ị c . Có ị ị u Ti ị u Ti ị u s ị p l ị m b ị n, C ị Tri ị t Xuyên không cho v ị ị âu h ị t, b ị n thân c ị ng ngày ngày ị nhà t ị n tay ch ị m sóc cho cô. Ti ị u V ị v ị Ng ị y T ị Minh thì càng lúc càng qu ị n l ị y nhau m ị t cách ị ên cu ị ng, ch ị thích ị v ị nhau nh ị ng l ị làm cao thao thao b ị t tuy t ị nói không thích ị l ị chuy ị n riêng t ị c a b ị n thân ra ngoài, th ị nên c ị ng không ị cùng Tr ị n Ki ị u và C ị c T ị c. H ị m, tìm mãi ch ị ng th ị y ai s ị n lòng ị cùng mình, Tr ị n Ki ị u quy ị t nh ị a c ị D ị c D ị c, C ị c T ị nhanh chóng tán thành, th ị là D ị c D ị c ị c xin ngh ị h ị c ị ch ị v ị ba m ị .

Ho ị ng T ị nhà ngh ị ng ị t nh ị d ị ng ã ị c m ị t th ị gian nên s ị c m ị t c ị ng ã h ị ng hào d ị coi tr ị l ị i, cô c ị ng c ị ị nhi ị u h ị n tr ị c. C ị c T ị thích nhìn m ị y cô gái tr ị ho t bát sôi ị ng, Ho ị ng T ị ch ị ng nói chuy ị n v ị cô, cô c ị ng vui v ị áp l ị i.

C ị c T ị th ị y cô em h ị ch ị ng có tí tri ị u ch ị ng nào c ị a c ị n b ị nh tr ị m c ị m c ị , trong lòng l ị có chút l ị n t ị n. Ngày tr ị c m ị Ho ị ng T ị ra s ị c ng n c ị m không cho con gái mình g ị p Tr ị n Ki ị u, gi ị t ị nhiên l ị ch ị ng cho cô bé ị i theo, không bí t có ý ị gì ị ây không...

Ho ị ng T ị v ị n b ị say máy bay nên khi máy bay c ị t cánh m ị t m ị ã tái nh ị t ị i, ban ị u C ị c T ị ng ị c nh ị cô nh ị ng sau ph ị ị ch ị cho Tr ị n Ki ị u ị anh sang ch ị m sóc em h ị . C ị c T ị b ị c b ị i, th ị c ra trong lòng cô c ị ng h ị ghen, ch ị ng l ị cô không ch ị m sóc ị c cho Ho ị ng T ị hay sao? Lát sau quay sang, C ị c T ị ã th ị y Ho ị ng T ị d ị a lên vai Tr ị n Ki ị u thì c ị n h ị m h ị c b ị t ị u khó d ị n l ị i trong lòng.

Tr ị n Ki ị u ái ng ị quay sang nhìn C ị c T ị không bí t ph ị làm sao. D ị c D ị c th ị y v ị y thì c ị ng quay sang nhìn ng ị c nhiên, “M ị i, sao cô Ho ị ng T ị chi m ch ị c a m ị ?”

C c T v v u con kh gi i thích, “Ch là ch ng i thôi mà...”, trong lòng ngh th m, “Ch có ph i gi ng âu.”

Th nh ng suy ngh y c ng không khi n C c T c m th y d ch u h n, t lúc cô g p l i Tr n Ki u t i gi bên c nh anh ch a t ng xu t hi n ng i àn bà nào khác, tuy Tr n Ki u có nói v i cô tr c khi anh theo u i cô c ng t ng có m t ng i khác, nh ng gi ng i ta âu anh c ng không rõ. Cô ch a bao gi tr i qua c m giác ghen tuông, nh ng gi t nhiên l i b ám nh b i suy ngh , hình nh mình g p ph i i th mà i th này không làm cách nào xua u i c, c ng không th m nh tay c.

Trên th c t thì cha m Ho ng T ch mong cô bé không ngh t i chuy n t t n a, còn nh ng vi c khác thì hoàn toàn không màng t i.

i m n trong chuy n du l ch l n này c a h là m t thành ph c , vì Ho ng T nói thích t i thành ph nào ó l n h n nên Tr n Ki u quy t nh thay i l trình, anh h i h t b n bè này khác m i thông tin r i phút chót thông báo s t i m t th tr n nh ngh d ng cho tho i mái. Tr n Ki u c ý b o Ho ng T , “Em có bi t là ch đâu em l i h i th nào không, cô y vi t v n tuy t l m ó, l n này t i ây du l ch là ch em tìm ki m c m h ng ó.”

Nh m Ho ng T trong lòng không tho i mái l m nh ng c ng không nói gì, tuy v y c ng ph i công nh n, th tr n này tuy p nh ng không n m trong top danh lam th ng c nh nên các d ch v không c chu áo l m, c bi t là v n ch . Ngay t i hôm n th tr n Ho ng T ã nói v i C c T , “Ch ng v i em c không, ch đâu? Em s ng m t mình l m.”

C c T ch a k p tr l i thì D c D c ng bên ã khóc lóc m , nó ôm l y chân m mà n c m t ng n dài, “Con không ch u âu, con mu n ng v i m c ...” D c D c khóc m i lúc m t h ng h n, m ìa hai má, ch y xu ng c chân C c T . Th y th ng bé khóc d v y Ho ng T c ng không nói gì h n, cô quay sang nhìn Tr n Ki u thì anh ngó qua ch khác ng h ng, “Ho ng T , em coi ây nh nhà mình i, nhà ng m t mình hoài có sao âu.”

Nói xong anh li n kéo C c T và D c D c vào phòng r i ôm l y con hôn l y hôn , “Con yêu, con ngoan, ba yêu con quá!”

C c T nh n c i, tay c ng véo nh vào má con, “Con ngoan quá!”

D c D c h m t ti ng, “Th t áng ghét, còn dám c p m c a con.” D c D c l i ra hi u cho Tr n Ki u ng i th p xu ng, Tr n Ki u còn ang ng ngác không hi u con nh làm gì, v a ng i xu ng ã th y D c D c v v vào vai ba r i chu mi ng lên b o, “Ch này ch dành cho m thôi ó ba.”

“ ”. C Tr n Ki u và C c T u im b t, không nói c câu nào.

“Cô Ti u Võ nói, là àn ông ph i bi t t tr ng.”

Tr n Ki u bi t là anh àn ph i bó tay tr c c u con trai lém l nh c a mình, anh xoa u con r i b o, “Chúng ta ng i, bu i t i ra ngoài ch i, nghe nói món n ng ây c l m ó.”

T sân bay t i ây h ã ph i ng i m t ch ng ng dài trên ô tô nên ai c ng u m t m i, ng m t m ch cho t i khi tr i x m t i, mãi t i lúc Ho ng T g i h m i t nh d y. Ho ng T kêu ói b ng, m y ng i bèn kéo nhau t i ph m th c nh g n ó, Ho ng T v a n v a nh n nhó vì không quen món l m, ng c l i, Tr n Ki u l i th y r t ngon mi ng, theo nh cách nói c a C c T thì kh u v c a Tr n Ki u qu là khác bi t ng i th ng.

n t i xong, Tr n Ki u ngh v nhà, trên ng v Ho ng T t rõ v h m h c, “Bi t th này em không t i ây thì h n, ây còn chán h n nhà.”

“Th à? Anh l i th y ây c ó ch , không khí trong lành, nhi t v a ph i, n c ng ngon.” Tr n Ki u t nh b .

“C ng ch ng có ch nào ch i c .”

“Sao em c ngh t i ch i hoài v y. Chúng ta t i ây là có lý c a nó ó.”

“...” Ho ng T vùng v ng nh ng không nói gì.

“ ây là th tr n c , t i ây anh c m nh n c nh ng nét v n hóa riêng c a vùng này, còn có th i u ch nh c tâm tr ng c a b n thân. Nh p s ng ây c ng nh nhàng nên u óc c th nh th i, d o này công vi c c a anh quá b n r n nên mu n tìm ch nào ó th giãn m t chút, ch n u mu n tìm ch ch i thì anh t i ây làm gì!”

C c T thì th y ch này th t tuy t, cô v a t i ã thích n i ây vì tránh xa c nh ng ào náo nhi t c a thành ph . Bóng êm ang bao trùm kh p n i, ch có ánh èn vàng kh h t xu ng ng ph n chỉ u bóng ng i lác ác qua l i càng khi n n i ây m y c m giác yên bình.

Ho ng T nghe Tr n Ki u thuy t giáo m t h i nh v y thì không vui l m, c ng không nói gì, cô cúi u v a i v a á m y hòn s i trên ng. Tr n Ki u th y b d ng em h nh v y thì không n , dù gì cô bé c ng là ng i ch i cùng anh t nh , l i th y bên ng có bán k o bông anh li n mua m t cây cho cô, m t cây cho D c D c, anh quay sang h i C c T có n không nh ng cô l c u, v a n c m xong v n r t no, cô không mu n n thêm ng t.

M y ng i kéo nhau v nhà ngh , Ho ng T c ng i lì trong phòng h không v , Tr n Ki u ph i lên ti ng u i khéo m y l n m i có th y Ho ng T

ra kh ị phòng. C ậ T ậ khó ch ụ, khóc đ ậ m ậ đ ậ nói: “T ậ sao m ậ chuy ậ n l ậ thành ra nh ậ v ậ y? Em ậ c ậ c ậ m ậ giác nh ậ ng ậ i ph ậ i ậ là mình ậ y...”

Tr ậ n Ki ậ u tr ậ n tròn m ậ t nhìn cô, “Em không ghen hay sao?”

“Em mu ậ n ghen l ậ m ch ậ , à không, em ậ ang ghen th ậ t ậ y, m ậ c dù bi ậ t c ậ n ghen này th ậ t thi ậ u lí trí.”

êm ậ ã khuya mà c ậ nhà ba ng ậ i v ậ n không ng ậ c, còn v ậ vi c ậ t ậ sao không ng ậ c thì lí do hoàn toàn là m ậ t âm m ậ u, ban ngày h ậ ã ng ậ bù lát n ậ a tr ậ n “ai ó” ra ngoài ch ậ i. Đ ậ c Đ ậ c v ậ n nh ậ ba Tr ậ n Ki ậ u b ậ o ậ y c ậ món n ậ ng ngon l ậ m, t ậ chi ậ u nó ậ ã òi ậ c ậ n không ng ậ t m ậ m. Xem tivi c ậ m ậ t lúc thì Tr ậ n Ki ậ u ngo c tay g ậ i Đ ậ c Đ ậ c, “ ậ i thôi!”

C ậ c T ậ v ậ n th ậ y làm v ậ y không ậ c thì h ậ i Tr ậ n Ki ậ u v ậ áy náy, r ậ ng c ậ đ ậ n Ho ậ ng T ậ i cùng không, dù gì thì Ho ậ ng T ậ c ậ ng là em h ậ anh, nh ậ t là đ ậ o này tâm tr ậ ng cô bé ậ ang không ậ c vui. Tr ậ n Ki ậ u c ậ ng quy t ậ l c ậ u, “Gi ậ này ch ậ c ch ậ n con bé ậ ã ng ậ r ậ i, ch ậ nhà chúng ta ậ i thôi.”

Tr ậ n Ki ậ u ậ h ậ t ậ quán n ậ ng ậ u ậ ng, hình nh ậ ậ y t ậ p trung toàn khách ngo ậ i t ậ nh, tuy ậ ã mu ậ n r ậ i mà ng ậ i ra vào quán v ậ n n ậ m n ậ p, g ậ n nh ậ không còn m ậ y ch ậ tr ậ ng. Ph ậ i m ậ t lúc sau Tr ậ n Ki ậ u m ậ i tìm ậ c m ậ t ch ậ ng i r ậ i g ậ i m ậ t ít ậ n ậ ng theo kh ậ u v ậ c ậ ba ng ậ i, anh c ậ i híp m ậ t, “Than ậ n ậ ng ậ y khác v ậ i ch ậ mình, đ ậ u và gia v ậ c ậ ng khác nên ch ậ s ậ ngon l ậ m ậ y!”

“Hi.” C ậ c T ậ c ậ i, lúc món n ậ ng ậ c em lên cô c ậ n th ậ n th ậ i phù phù cho ngu ậ i r ậ i m ậ i dám cho vào mi ậ ng. Đ ậ c Đ ậ c háu ậ n nên ch ậ ng k ậ p ậ i cho ậ nóng ậ ã cho vào mi ậ ng nhai ng ậ u nghi ậ n, mãi sau m ậ i bi ậ t ậ b ậ ng c ậ mi ậ ng, nh ậ ng vì món ậ n quá ngon v ậ i th ậ ng bé nên nó v ậ n m ậ c k ậ , v ậ a n v ậ a há mi ậ ng kêu ậ u. Tr ậ n Ki ậ u nhìn con thích chí c ậ i l ậ n, r ậ i xoa ậ u nó nh ậ nhàng, “Sao n ậ v ậ i v ậ y con, u ậ ng ng ậ m n ậ c ậ ã nào.”

Tr ậ n Ki ậ u và C ậ c T ậ u ậ b ậ r ậ u nên t ậ nay dù th ậ c ậ n ngon nh ậ th ậ h ậ c ậ ng không u ậ ng ng ậ m nào. Vì Tr ậ n Ki ậ u g ậ i nhi ậ u quá nên c ậ ba ng ậ i ậ c ậ n cho h ậ t, ậ m ậ c c ậ ng c ậ ru t, C ậ c T ậ s ậ b ậ ng r ậ i kêu ậ i không n ậ i n ậ a, Tr ậ n Ki ậ u c ậ i ha h ậ khom l ậ ng tr ậ c m ậ t C ậ c T ậ , “Bà xã, mau lên ậ y.”

C ậ c T ậ ch ậ ng c ậ n ậ m ậ t giây ậ do đ ậ , cô nh ậ y ph ậ c lên l ậ ng anh nh ậ s ậ anh ậ i ý, Đ ậ c Đ ậ c ậ ng bên c ậ ng xoa b ậ ng b ậ o, “Con c ậ ng mu ậ n ậ c công c ậ .”

Tr ậ n Ki ậ u gi ậ ch ậ t v ậ sau l ậ ng r ậ i c ậ i v ậ i con, “ ậ n ông con trai ph ậ i t ậ i b ậ ch ậ con, coi nh ậ t p ậ th ậ đ ậ luôn, ậ ng ậ i béo quá là không ậ p ậ u.”

D c D c b u môi, “Sau này con c ng ph i tìm ai cõng m i c.”

C c T nghe con tr l i v y thì bò dài ng i sau l ng Tr n Ki u c i hì hì, “D c D c, l n tr c cô Ti u Ti u nói cô ang b u em gái ó, i em bé sinh ra con ph i n chi m luôn, tránh ng i khác c p m t. Con xem, c ng may mà chú Ti u Xuyên nhanh m t b c, n u không ch a ch c ã l y c cô Ti u Ti u âu.”

“Vâng , vâng !” D c D c sung s ng nh y chân sáo i, i c m t lát C c T nói Tr n Ki u mình xu ng t i, c ng i trên l ng anh mãi th này có khi cô nôn ra m t, xu ng i b vài b c cho tiêu n trong b ng. Mùi th m v ng y c a nh ng món n ng v n ngào ng t sau l ng, n u d dày còn ch ch a ch c C c T v n có th còn n ti p c.

Ba ng i tung t ng d t nhau v nhà ngh , v a i v a nói chuy n rôm r , lúc v n c ng nhà ngh thì tr i ã khuya l m r i. Ho ng T ang ó, cô ng i th p xu ng t nhìn h ch m ch m, m t l nh lũng không nói câu nào, ánh èn tr c nhà ngh heo h tr i xu ng khuôn m t cô xám ngoét.

Tr n Ki u th c s không ngh t i kh n ng này, C c T b i r i khi phát hi n ra ánh m t Ho ng T ng nhìn ch m ch m vào mình y ghen t c và b t mãn, nh có th nhìn xuyên qua ng i cô v y. C c T không nói gì, thành ra D c D c l i là ng i lên ti ng tr c, “Cô Ho ng T , mu n th này r i sao cô còn ây, tr i ban êm l nh l m y.”

“ trong ó m t mình s quá nên cô ra ây i d o chút.”

Ho ng T h tr l i th ng bé.

C c T l ng ng i giây lát, cô quay sang nói v i Tr n Ki u, “Tr n Ki u, anh a con v phòng i, em sang ng v i Ho ng T .”

C c T theo Ho ng T v phòng, cô r a ráy qua loa r i lên gi ng n m. Ti u T không mu n t t èn ng nên C c T b chói m t, l i c m th y h i au u, cô t nh không bi t thói quen này có ph i t gen di truy n bên nhà Tr n Ki u hay không. Hai ng i v a t l ng c m t lúc thì Ho ng T m l i tr c, “Ch dâu, ch ghét em l m ph i không?”

C c T không ngh Ho ng T l i th ng th n nh v y, cô d ng l i ôi chút r i m i nói, “ âu có.”

“Em bi t em gi ng nh cái uôi l o o theo anh ch , anh ch ch c ch n th y không tho i mái.” Nói n ây Ho ng T th dài, gi ng cô tr m xu ng, “Ch dâu, em bi t em sai r i, em sai th c s r i.” Cô tr mình vui m t xu ng g i b t khóc l n thành ti ng, may mà ây phòng c cách âm t t nên ch c ng i ngoài không nghe th y. C c T t nhiên th y th t bí b c, c m giác nh b n thân tr thành t i ph m m u sát n n i v y.

C c T c g ng ng ị d y v v vai Ho ng T an ị cô bé, “Em ng khóc n a, có gì nói cho ch nghe xem nào.”

Ho ng T khóc r t lâu m ị ng ng l ị c, v a nói v a n c, “Ch d ầu, th c s em th y r t ghen t v ị ch , th t y . T nh em ã ch ị v ị anh h , h có ai b t n t em là anh y u ng ra b o v em. Em không nói rõ c c m giác ị v ị anh y, nh ng qu th t em ch mu n gi anh y cho riêng mình em thôi. Th y anh y ch ng ý t ị ai ngoài em, trong lòng em r t vui, nh ng sau ó d ng nh m ị chuy n l ị quay ngo t 180 , nh t là khi k t hôn xong, anh y càng có v tránh xa em r t nhi u...”

C c T th dài không nói gì.

“L n này ị là ý c a em, vì d o này em c m th y trong lòng b c bách, mu n theo uôi anh h ... c ng có th vì em mu n d a d m vào anh y.”

“Ch hi u mà.”

“Th c ra ị nh th này em c ng r t ng ng, nh ng em ngh sau này em không còn c h ị n a, em ã phi n anh ch r ị.”

“ ng khóc n a em.” C c T c g ng làm d u xu ng n ị xúc ng c a Ho ng T , cô v a an ị v a lau n c m t cho em h .

“Ch d ầu, C c Ánh D ng là ng ị th nào h ch ?”

“ ...”

“Anh y nói là thanh mai trúc mã v ị ch , có l ch là ng ị hi u anh y nh t.”

“ ...” C c T v n ch a h t ng c nhiên vì câu h ị b t ng c a Ho ng T .

“Anh y còn b o em, sau khi k t hôn ai làm v ị c ng ị y, gia ình hai bên v n môn ng h ị, ch c n luôn t ra là ôi v ch ng h nh phúc tr c m t ng ị ị là c.”

C c T ái ng ị vì suy ngh c a Ho ng T còn non n t quá, tuy nhà có ti n có c a nh ng c bao b c yêu chi u quá m c thành ra m ị hành v ị ch c a cô bé u khi n C c T c m th y r t u tr so v ị tu ị, nh ng l ị nói nh th mà cô bé v n có th tin c.

“Anh y còn b o, gi xã h ị c ị m , thoáng h n nhi u r ị, m ị ng ị cùng ch ị... là v ị c quan h t p th y, là r t bình th ng, anh y không th y ị u ó có v n g ị c , ch c n m ị ng ị u th y vui v là c.”

C c T càng nghe càng s n gai c, t i ó cô l c u, cô bi t n u bây gi cô có nói ch a ch c Ho ng T ã hi u h t, nh ng có m y i u cô bu c ph i nói v i cô em h , “Ho ng T , ch nh c em, n u em không g p ph i C c Ánh D ng thì ch tin c i này em s luôn c vui v , g n nh s không g p ph i b t k khó kh n gì. N u ch là em, và có ng i àn ông nào nói v i ch nh ng l i l ó, ch s không ng n ng i mà v vào m th n m y cái th t m nh.”

“Ch dâu!??”

“Quan i m m i ng i khác nhau. Ch không bi t bây gi suy ngh c a em v C c Ánh D ng th nào, nh ng m i ng i thì u không ch p nh n h n.”

“Ch dâu, ban u là em b h n... c ng b c. Th i gian này em r t không vui, sau hai l n phá thai liên t c v a r i, bác s nói s nh h ng t i kh n ng sinh c a em, nh ng ch bi t y em c ng không thích tr con, nh v y c ng t t.” Ho ng T b m môi m t lát r i l i nói ti p, “Em có quen m t ng i b n trên m ng, anh y có nh h ng t i em r t nhi u.”

“ , v y thì t t.” C c T g t u, trong lòng cô l i ngh th c ra Ho ng T th t áng th ng h n là áng trách, là ng i ch ng có tâm a gì.

“Em th y anh y trông c ng p trai, n u em c t t c v i C c Ánh D ng r i thì em s th g p m t anh y xem sao.”

Nghe t i ây, C c T l i tá h a l c u, “Ho ng T , em c n ph i bi t là th gi i o trên m ng r t khác so v i cu c s ng th c bên ngoài, em tuy t i ng có lún sâu vào.” C c T không bi t nói gì thêm v i m y chuy n ki u này, cô h i, “Ho ng T , mà em b o s c t t v i C c Ánh D ng là sao?”

“Em ngh h n ùa gi n v i em nh th r i, em c ng ch i v i h n r i, gi ch là hai bên cha m không ng ý cho b hôn c thôi, b o là nh th thì m t m t c hai nhà nên b o t i em c c nh nhau thêm m t th i gian n a xem sao...”

C c T th c s không bi t nói sao, tr i , là o lý gì ây, ây là con cái c a ai ch ?

Ho ng T l i quay sang c i b o C c T , “Dù gì em c ng th y mình không th c nh anh ta n a r i, anh ta quá b n th u. Em ngh h c lâu r i gi c ng mu n quay l i tr ng, mà em h c hành c ng không n n i t l m, ch c em s thi lên th c s . M em b o em mu n h c bao nhiêu thì h c, kinh t nhà em không c n em ph i lo, k c em không i làm c ng c.”

C c T bây gi m i th phào nh nhõm, “ i h c t t y em ! Ngày tr c ch c ng mu n h c thêm vài n m nh ng i u ki n không cho phép, em may m n h n ch , c h ng th cu c s ng tr ng l p b n bè i ã nhế.”

Hai ng ị t t ề nói chuy n v ị nhau n t n khuya, t nhiên Ho ng T c n môi quay sang h ị chuy n C c T , “Ch ấu, th c ra k thu t c a h n r t tuy t.”

“H ?”

“Ý em là chuy n làm tình ó, không bi t anh h th nào ?”

“À thì...”

“Ch ấu, ch ấu ng ng ị, c ấu nói cho em nghe xem.”

“ ấu thì c ng t t.” C c T ng n ng ấu m ấu m ấu nói ra c m y t ó, nói xong còn th y m t mình nóng b ng lên.

Ch ng hi u sao Ho ng T t nhiên l ị h ng kh ị nói r t nhi u v ch ch ị tình d c, sau khi liên thuy ền m t h ị h t v lo ị này n lo ị kia thì quay sang h ị C c T , “B n ch có dùng cái này không?”

“ ...”

“M t s lo ị dùng khá c ó ch ...”

C c T ch ng bi t áp chuy n em h c a ch ng th nào, cô gi v ng thi p ị, m y chuy n riêng t này cô th c không mu n nói v ị ai, l ị càng ghét v c ng ị th o lu n nh v y. Tuy trên m y di n ầu cô tham gia c ng ôi ba l n bàn lu n chuy n này chuy n n , cô c ng vào xem nh ng ch là thích xem cái m ị ng ị th o lu n ch không thích nói v chuy n c a mình, vì theo cô ó là chuy n riêng t . Nh ng n u th c s ph ị bình lu n gì v k thu t c a Tr n Ki u thì cô c ng ch ng bi t là t t hay không n a, vì b n thân cô còn có ai so bì ấu, ch th y hai ng ị r t h p nhau, cô th y c th mình r t s ng khoái và tho ị mái m ị khi g n g ị anh. Ngh t ị ấu m ị nh ấu h n ba tháng r ị cô không g n anh. Ban ầu là vì lý do s c kh e, sau thì chi n tranh l nh, sau ó n a l ị là v n c a chính cô, Tr n Ki u ch ng nói gì, c ng không ép cô chi u anh, dù khó ch u n m y c ng t gi ị quy t.

t nhiên, C c T th y mình th t có l ị v ị Tr n Ki u mà không nói rõ c nguyên do, có l ị vì nh t th ị ng ra nên mu n ị x t t v ị anh thêm m t chút, gi n u anh ang bên c nh ch c ch n cô s ôm anh th t ch t, th t ch t. Cô bi t, th c ra b n thân c ng ch ng nên yêu c u nhi u quá anh ch là ôi lúc mu n anh tr thành ki u ng ị mình thích, ki u ng ị v a th n nhiên v a có khí ch t. Nh ng n u m t ngày nào ó Tr n Ki u th c s tr thành m u ng ị nh v y th t thì có l ị anh ấu không còn là Ti u Ki u c a cô n a, c ng ch a h n ấu là m t Tr n Ki u dành cho cô m t tình yêu sâu s c trong su t nh ng n m tháng qua.

C c T tr n tr c t ị g n sáng m ị ng c, cô c m th y mình m ị nh v a nh m m t ấu l ị b Ho ng T g ị d y, “Ch ấu, mình ị leo núi ị, v a r ị em có h ị ý ki n c a anh h , anh y ng ý r ị.”

“Ch không ị âu, b n em ị ị.” C c T m t r r ị, n m c không m n ị m t ra.

Ho ng T không ch u, cô l c tay ch dậu n ng n u, “ ị ng th mà ch , lát n a em d n D c D c cho, ch mà không ị anh h c ng không ch u ị âu. Em nghe nói trên núi có m t mi u th , c u bình an r t linh nghi m, em c ng mu n xem m t th c a Nguy t Lão n a, xem ị ng tình duyên c a em ra sao.”

C c T b em h n n n mãi nh v y thì c ng ành bò d y ánh r ng r a m t r ị nh m m t th n th ị ra, n khi Tr n Ki u trông th y b d ng y c a cô thì tr ng m t nhìn Ho ng T , “Có ph ị êm qua em ng x u tính nên ch dậu em ng không ngon, ph ị không?”

“ ị âu có, hôm qua ch em em ng s m mà, ph ị không ch dậu?”

“ ị à .” C c T c ị g ng, tuy cô v n ang bu n ng dứ c m t nh ng c ng không th nói r ng khi y b n thân ch gi v ng cho qua chuy n c.

Ng n núi h leo không cao l m nên lúc trèo lên c m giác r t tuy t, ngay t h ị h c c p hai C c T ã thích môn th thao này.

Lúc trèo lên t ị nh là lúc tâm tr ng c m th y th thái tuy t v ị nh t, cô ng trên nh hít hà m y h ị th t sâu, th y trong ng ị nh có m t lu ng sinh khí m ị trào lên. Cô tìm m t ch ng ị xu ng, Tr n Ki u c ng ng ị c nh cô t ị n a tay lên ôm l y vai cô r ị ng u xu ng vai cô n ng n u, “M t quá.”

“Hi.” C c T ph ị c ị vì ị u b c a ch ng, cô a tay ra s u anh, “ ch ị y xoa u cho d ch u nào.”

D c D c th y c nh ó thì lè l ị ra trêu, “Lêu lêu...”

Ho ng T úng là t ị l , cô xin r t nhi u bùa bình an dành cho m ị ng ị m t cái, mi ng l m b m ni m không ng t, lúc C c T l ị g n thì nghe th y Ho ng T ang t p trung kh n v ị, “Nam mô B Tát ị t ị bi cho con g p c m t ng ị àn ông t t”.

Ho ng T cùng v ị h vài hôm th y suy ngh ã thông su t r ị thì mua m y món quý t ng C c T , lúc a quà cô cúi u c m n h , “C m n anh ch ã ch m sóc em, gi em th y tình th n ã tho ị mái lên nhi u, em mu n quay l ị tr ng h c. t t ị em s p tham gia bi u di n nh c h ị dân t c nên ph ị s m luy n t p m ị c.

Tr n Ki u th y mình Ho ng T v tr c nh v y thì th y không yên tâm, nh s p x p c nhà v cùng luôn nh ng Ho ng T nh t nh không nghe, cô ngh ng ị h ị lâu r ị m ị lên t ị ng, “Anh, anh th t là nh m n, cho nên m ị l ị em t ị cái ch t ị tàn này, nh ng th c ra bây gi em l ị th y thích nó r ị. Ch có

ì u ây mu i h i b nhi u, chi b ng bậy gi hai ng ị a em ra sân bay ị, r i ti n th t i m t thành ph l n nào ó khác vì vu ti p.”

Tr n Ki u nhìn ị u b cô em h và ph ng án quá h p lí nó m ị a ra thì phì c ị, “C ng c.”

C c T c ng th y ây m y ngày ã h t ch ch i r i n ên c ng g t u ng ý, theo nh k ho ch thì cô còn c ch i b i t i c m t thág n a. Tr c kia cô không thích i du l ch, th nh t là vì không có ti n, th hai vì không có th i gian, gi c hai th ó u ã có r i, l i có c ng ị nhà ị cùng n a thì i du l ch th c s là m t i u h nh phúc.

Tr n Ki u l i a hai m con C c T t i thành ph M. th tr n nh có cách ch i c a th tr n nh , thành ph l n l i có ki u h ng th c a thành ph l n, vì ị nhi u n i liên ti p nên m t thág trôi qua vèo vèo, t i khi ch còn hai ngày n a thì C c T cu ng cu ng trong phòng lo s p x p các quà cáp cho chu áo.

ang b n t i m t v i m t núi quà thì t nhiên Ho ng T g i i n cho cô, c ch c phút li n ch nghe th y ti ng g m rú, gào thét c a Ho ng T trong ị n tho i. C c T th y màng nh tại mình s p th ng n n i, sau cùng cô em h m i h gi ng xu ng r i h n h n, “Ch dâu ị, em s quá ch ị... Em s quá, em s quá, em s quá...”

“Sao v y em?” C c T h t ho ng, “Có chuy n gì v y?”

“Cái tên C c Ánh D ng c n bã ó, h n b nhi m AIDS r i ch ị... Em s h t c h n, em lo mình c ng m c theo h n, nh ng m y ng ị trong b n b o h i tr c h n ra n c ngoài ch i b i v i b n gái Tây nên m i th ... Em s quá, vì bình th ng h n không thích eo bao. Ch ị ch c ng nh c anh h ng có ra ngoài ch i b i k o mang b nh t t v nhà, r i ch ng m y ch c mà ị ị nhà ma...”

“Em ng lo quá, Ho ng T .” Gi ng C c T c ng h i run run, m c b nh này r i úng là vô ph ng c u ch a. “Em ng lo quá, gi v n ch a có k t qu h ?”

“Em th y ng ị kh e, tuy v y v n h i lo. Gi em s ch ng cách ly m i ng ị trong nhà h n m t chút, ị th i gian n a em t i b nh vì n l y k t qu xét nghi m xem sao. N u em may m n thoát c c n b nh th k ó, nh t nh anh ch ph i chúc m ng em ó.”

“ , nh t nh th .”